

La infància espiritual. En temps tan canviants, quan ens pressionen per tot arreu, quan de vegades no sabem per on dirigir les nostres passes... o potser quan minva la salut per l'edat o quan experimentem el fracàs de les forces humanes per dur a terme una obra divina... A l'inici de l'any, volent edificar sobre roca ferma la nostra vida, pot ser lluminós el testimoni de Sta. Teresina de l'Infant Jesús i la seva infància espiritual, que tractarem més vegades. En què consisteix aquesta infància espiritual?

Entre els dolços i lluminosos ensenyaments del sant Evangeli, no n'hi ha cap de tan suau i eficaç com la que ens mana que ens convertim i fem com a nens. No només és un consell de perfecció, sinó un mitjà de salvació, ensenyat pel mateix Jesucrist, en el sant Evangeli, i repetit per Ell en diferents ocasions.

Benet XV en el discurs pronunciat després de la lectura del Decret sobre l'heroïtat de les virtuts de Sor Teresa de l'Infant Jesús, afirmava: "La infància espiritual exclou de fet el sentiment superb de si mateix, la presumpció d'aconseguir, per mitjans humans, un fi sobrenatural i la pretensió enganyosa de bastar-se a si mateix, a l'hora del perill i de la temptació. D'altra banda, suposa una fe viva en l'existència de Déu, un homenatge pràctic al seu poder i a la seva misericòrdia, un recurs confiat en la providència d'Aquell que ens dona la gràcia, per evitar tots els mals i obtenir tots els béns. Així, les qualitats d'aquesta infància espiritual són admirables, igual si es miren en el seu aspecte negatiu com si s'estudien en el seu aspecte positiu i, aleshores, es comprèn que Nostre Senyor Jesucrist l'hagi indicat com a condició necessària, per obtenir la vida eterna. [...] Davant la insistència i la fermesa d'aquests ensenyaments, semblaria impossible trobar una ànima que descuidés encara caminar pel camí de la confiança i de l'abandó; tant més, repetim, com que la divina paraula, no sols per la generalitat de la forma, sinó per una indicació especial, declara que aquesta norma de conducta és obligatòria, fins i tot per a aquells que han perdut ja la ingenuïtat infantil. Alguns creuen que el camí de la confiança i de l'abandó està reservat únicament per a les ànimes candoroses, que encara no han estat privades de les gràcies de l'edat juvenil per la malícia. No conceben possible la infància espiritual en aquells que han perdut la primera simplicitat. Però, per ventura les paraules del Mestre diví: *Si no us torneu i feu semblants als nens*, no indiquen la necessitat d'un canvi, d'un treball?"

Podríem resumir doncs en breus principis pràctics els ensenyaments evangèlics viscuts per aquesta santa: la necessitat de fer-se petits, confiats fins a l'audàcia, amb total abandó als braços del Pare celestial, amb esforç personal per aixecar contínuament el *peuet*, fer-ho tot per amor, presentar al Senyor les flors del sacrifici i de l'amor, no negar res a Déu, amb zel sacerdotal per les ànimes, viure la senzillesa i la pau a l'ànima, i oferint-se en definitiva com una víctima a l'amor misericordiós, que pugui afirmar com ella: "no tinc més que un sol desig: estimar fins a morir d'amor". Caminem rere les empremtes del Salvador imitant l'audàcia i la saviesa dels sants.

Vida parroquial

LL = St. Andreu de Llavaneres | SV = St. Vicenç de Montalt | CA = Sta. Maria de Caldes d'Estrac

Exèquies. Jorge Vilahú (CA) i Manuela Garrote (LL). Descansin en pau.

Trobada voluntaris Caritas. Dijous 27 de gener, de 20:15-21:15, a St. Andreu.

Activitat Scouts Europa. Dissabte 29 de gener, de 16:30-18:30, a la parròquia de St. Andreu.

Cine Parroquial. Dissabte 29 de gener, a les 17:00, a St. Andreu

HORARIS MISSA DURANT L'ANY: Del 1r Diumenge d'Octubre al 1r Diumenge de Juny									
	Vigília festius	Diumenges i festius		Dilluns	Dimarts	Dimecres	Dijous	Divendres	Dissabte
St. Andreu de Llavaneres	19:00	11:30	19:00*	19:00	19:00	10:00	19:00	19:00	19:00
St. Pere (Llavaneres)		13:00							
St. Vicenç de Montalt	20:00	10:00	20:00*		20:00*	20:00*		20:00*	20:00
Carme (Caldes)		12:00**							
Sta. Maria de Caldes							10:00*		10:00*

* castellà | ** bilingüe

Adoració eucarística: St. Andreu: Dijous de 19:30-20 h. i 2n Divendres de mes, de 10-19 h. | St. Vicenç: Divendres de 19-20 h.
Contacte: Despatx: Sr. Joan Ferrer, tel. 696 595 703 | Mn. Andrew Llanes, tel. 617 817 373 | Mn. David Navarro, tel. 697 754 759
santandreu473@arqbcn.cat | santvicenc690@arqbcn.cat | santamaria322@arqbcn.cat | <https://parroquies3viles.com/>

La infancia espiritual. En tiempos tan canviants, cuando nos presionan por todas partes, cuando en ocasiones no sabemos por dónde encaminar nuestros pasos... o quizá cuando mengua la salud por la edad o cuando experimentamos el fracaso de las fuerzas humanas para llevar a cabo una obra divina... Al inicio del año, queriendo edificar sobre roca firme nuestra vida, puede ser luminoso el testimonio de Sta. Teresita del Niño Jesús y su infancia espiritual, que trataremos en más ocasiones. ¿En qué consiste esta infancia espiritual?

Entre las dulces y luminosas enseñanzas del santo Evangelio, no hay ninguna tan suave y eficaz como la que nos manda que nos convirtamos y hagamos como niños. No sólo se trata de un consejo de perfección, sino de un medio de salvación, enseñado por el mismo Jesucristo, en el santo Evangelio, y repetido por Él en diferentes ocasiones.

Benedicto XV en el discurso pronunciado después de la lectura del Decreto sobre la heroicidad de las virtudes de Sor Teresa del Niño Jesús, afirmaba: "La infancia espiritual excluye de hecho el sentimiento soberbio de sí mismo, la presunción de conseguir, por medios humanos, un fin sobrenatural y la engañosa pretensión de bastarse a si mismo, en la hora del peligro y de la tentación. Por otra parte, supone una fe viva en la existencia de Dios, un práctico homenaje a su poder y a su misericordia, un confiado recurso en la providencia de Aquel que nos da la gracia, para evitar todos los males y obtener todos los bienes. Así, las cualidades de esta infancia espiritual son admirables, lo mismo si se miran en su aspecto negativo que si se estudian en su aspecto positivo y, entonces se comprende que Nuestro Señor Jesucristo la haya indicado como condición necesaria, para obtener la vida eterna. [...] Ante la insistencia y la firmeza de estas enseñanzas, parecería imposible encontrar un alma que descuidase todavía andar por el camino de la confianza y del abandono; tanto más, repetimos, cuanto que la divina palabra, no sólo por la generalidad de la forma, sino por una indicación especial, declara que esta norma de conducta es obligatoria, aun para aquellos que han perdido ya la ingenuidad infantil. Creen algunos que el camino de la confianza y del abandono está reservado únicamente para las almas candorosas, que todavía no han sido privadas de las gracias de la edad juvenil por la malicia. No conciben posible la infancia espiritual en aquellos que han perdido la primera simplicidad. Pero, ¿por ventura las palabras del divino Maestro: *Si no os volvéis y hacéis semejantes a los niños*, no indican la necesidad de un cambio, de un trabajo?"

Podríamos resumir en breves principios prácticos las enseñanzas evangélicas vividas por esta santa: la necesidad de hacerse pequeños, confiados hasta la audacia, con entero abandono a los brazos del Padre celestial, con esfuerzo personal para levantar continuamente el *piececito*, hacerlo todo por amor, presentar al Señor las flores del sacrificio y del amor, no negar nada a Dios, con celo sacerdotal por las almas, vivir la sencillez y paz en el alma, y siendo en definitiva una víctima del amor misericordioso, que pueda afirmar como ella: "no tengo más que un solo deseo: amar hasta morir de amor". Caminemos tras las huellas del Salvador imitando la audacia y la sabiduría de los santos.